

Gretchen Picklesimer Kinney
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Skotlannissa.

Shiloh sai piirroksensa valmiiksi ja laski värikynänsä pöydälle. "Valmis!"

"Mikä tuo on?" hänen ystävänsä Lacey kysyi.

"Se on kakku, jonka teen koulun kilpailuun." Shiloh piteli kuvaa, niin että Lacey näki sen.

"Se näyttää tosi hienolta!" Lacey sanoi.

"Kiitos!" Shiloh virnisti. Hänen kakustaan tulisi täydellinen. Hän oli suunnitellut kaiken. Kakussa olisi neljä kerrosta. Kaksi kerroksista olisivat sinisiä ja kaksi punaisia – samanvärisiä kuin Ison-Britannian lippu. Hän laittaisi kunkin kerroksen väliin valkoista täytettä. Lopuksi hän laittaisi päälle parhaita kotitekoisia pikkuleipiä! Hän oli varma, että saisi ensimmäisen sijan.

"Mitä sinä aiot leipoa?" Shiloh kysyi.

"En ole vielä varma", Lacey vastasi. "Ehkä minäkin leivon kakun."

"Maltan tuskin odottaa, että näen, mitä leivot", Shiloh sanoi.

KAKKUKÖMMÄHDYS

Heti kotiin päästyään Shiloh oli valmis aloittamaan leipomisen. Hän laitto kakkupiirroksensa keittiön työtasolle, jotta hän voisi nähdä sen leipomisen aikana.

Shiloh mittasi huolellisesti kaikki ainekset. Hän sekoitti ne keskenään ja kaatoi taikinan kakkuvuokaan. Sitten hän laitto uvoan uuniin paistumaan, jotta siitä tulisi ensimmäinen kakkukerros.

Kun ajastin soi, Shiloh otti kakun uunista. Hän yritti ottaa kakun pois uoasta. Mutta kun hän kumosi kakun, puolet siitä olikin juuttunut kiinni pohjaan!

KUVTIUS MARYSSA DENNIS

"Voi ei!" Shiloh parahti. Hän näytti haljennutta kakkua äidille. "Kakkuni on pilalla!"

Äiti taputti Shilohia olalle. "Ei hätää. Korjataan se yhdessä."

Äiti auttoi Shilohia irrottamaan loput kakusta. He painoivat irronneet palat varovasti yhteen.

"No niin", äiti sanoi. "Nyt siitä ei edes näe, että se on haljennut."

Shilohista tuntui hieman paremmalta. Hän voisi

Shiloh halusi kakkunsa näyttävän täydelliseltä.

silti saada loput kakusta näyttämään täydelliseltä. Hän alkoi valmistaa seuraavaa kerrosta. Tällä kertaa Shiloh antoi kakun jäähtyä ennen kuin otti sen pois uoasta. Se ei haljennut!

Kun kaikki kakkukerrokset olivat valmiit, Shiloh laitto ne päällekkäin. Hän laitto kunkin kerroksen väliin täytettä. Sitten hän asetti varovasti kakun päälle muutamia kotitekoisia pikkuleipiä. Valmis!

Mutta Shiloh kurtisti kulmiaan. Kakku ei näyttänyt lainkaan hänen piirroksensa kaltaiselta. Kuorrutus valui reunoilta, kerrokset olivat vinossa, ja koko kakku oli kallallaan toiselle puolelle. Mikä sotku! Shiloh alkoi itkeä.

"Mikä hätänä?" äiti kysyi.

"Halusin kakun näyttävän täydelliseltä! Nyt kaikki on mennyt pieleen!" Shiloh pyyhki kyyneleen kasvoiltaan.

Äiti halasi Shilohia. "Minun mielestäni kakkusi näyttää kauniilta. Ja uskon, että se maistuu vielä paremmalta!"

Shiloh pudisti päätään. "Minun pitäisi vain heittää se pois. Minä jään nyt kyllä viimeiselle sijalle!"

"Auttaisiko, jos pitäisin rukouksen?" äiti kysyi.

Shiloh nyökkäsi.

"Rakas taivaallinen Isä", äiti sanoi, "olen hyvin kiitollinen Shilohista ja kaikesta siitä, miten hän on ahkeroinut tämän kakun leipomiseksi. Autathan häntä olemaan tyytyväinen siihen, mitä hän on osannut tehdä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen."

Shiloh tunsu olonsa tyynemmäksi. Hän katsoi jälleen kakkuaan. Ehkä se ei näyttänyt aivan samalta kuin hänen piirustuksensa, mutta se näytti silti ihan hyvältä. Ja hänellä oli ollut hauskaa sitä tehdessään.

Seuraavana päivänä koulussa Shiloh katseli ympärilleen kaikkia muita jälkiruokia, joita lapset olivat valmistaneet. Hän ei uskonut saavansa palkintoa. Muut kakut näyttivät upeilta.

Mutta kun voittajat julkistettiin, Shiloh sai toisen sijan! Ja Lacey pääsi ensimmäiselle sijalle!

Lacey juoksi Shilohin luo ja halasi tätä. "Me kumpikin voitimme!"

Shiloh hymyili. Vaikka hän ei olisikaan voittanut, hän oli iloinen siitä, että oli jatkanut yrittämistä. ●